

LMNO

Adrien Lucca
À l'aube du crépuscule

13 april - 28 juni 2025

DE BRUSSELSE GALERIE LMNO VERHUIST NAAR DE TWEE HISTORISCHE PAVILJOENEN AAN HET TER KAMERENBOS

De Brusselse galerie LMNO verhuist naar de twee historische paviljoenen bij de ingang van het Ter Kamerenbos, die sinds 1998 als historische monumenten zijn beschermd. Deze bijna symmetrische, iconische gebouwen aan het einde van de Louizalaan dienden ooit als belastingposten voor iedereen die goederen naar de stad vervoerde. Vanaf 13 april 2025 zal LMNO zich vestigen in de paviljoenen, en er tentoonstellingen, evenementen, workshops en kunstenaarsresidenties organiseren. De verhuizing is het resultaat van een aanbesteding voor een nieuwe concessie van negen jaar door de Stad Brussel.

LMNO werd opgericht in 2016 en ondersteunt kunstenaars wiens werk de dialoog tussen verschillende kennisgebieden bevordert, waaronder wetenschap, geschiedenis, literatuur en politiek, met bijzondere aandacht voor milieu- en sociale kwesties.

Na zes jaar in de Rue de la Concorde en een jaar in een herenhuis aan de Avenue Emile De Mot, verhuist LMNO op 20 april 2025 naar de twee paviljoenen uit het begin van de 19e eeuw. Als toekomstige huurder is LMNO vastbesloten om het prestige van de verlaten historische paviljoenen te herstellen. De twee paviljoenen werden in 1835 ontworpen door Auguste Payen, de stadsarchitect van Brussel, als posten en kantoren voor de inning van octroibelastingen bij de Naamsepoort. Na de afschaffing van de octroebelasting in 1860 werden ze afgebroken en naar hun huidige locatie bij de ingang van het Ter Kamerenbos verplaatst, waar ze verschillende invullingen kenden.

Paviljoen nr. 544 zal worden gebruikt voor de hoofdactiviteiten van de galerie, met vier tijdelijke tentoonstellingen per jaar.

Paviljoen nr. 589 zal als projectruimte niet enkel kantoren en multifunctionele ruimtes bevatten, maar ook een plek zijn voor workshops en residenties die zich richten op artistiek onderzoek naar de relatie van de mens met andere levende wezens. Dit deel versterkt het lopende project van LMNO, namelijk Bois de Fa, een experimentele tuin van 6,5 hectare in Waals Brabant die LMNO als creatieve ruimte ter beschikking stelt aan kunstenaars om er een residentie te volgen voor innovatieve en experimentele artistieke projecten die de complexe relatie tussen mensheid, natuur en cultuur onderzoeken.

Door te verhuizen naar deze historische paviljoenen, streeft LMNO ernaar zijn betrokkenheid bij artistieke verkenning en de lokale gemeenschap verder te versterken. De overtuiging is dat kunstenaars het publieke bewustzijn van het ecologische belang kunnen vergroten en kunnen bijdragen aan maatschappelijke transformatie. De kunstenaars in residentie zullen worden aangemoedigd om samen te werken met lokale organisaties en hun werk zowel aan deskundige als aan algemene publieken te presenteren.

Voor de inaugurele tentoonstelling zal LMNO het werk van Adrien Lucca presenteren. De tentoonstelling toont het resultaat van Lucca's residentie "Going Wild in the City" als onderdeel van het Europese STARTS in the City-programma. Deze residentie, georganiseerd door GLUON en Innoviris met steun van de Nationale Loterij, is gericht op het bevorderen van bewustzijn over de onderlinge verbondenheid van alle levende wezens in stedelijke omgevingen. Lucca's residentieproject verkent de verschillen in kleurperceptie tussen mensen en insecten, waarbij hij benadrukt hoe beide soorten hun omgeving ervaren door unieke visuele interacties.

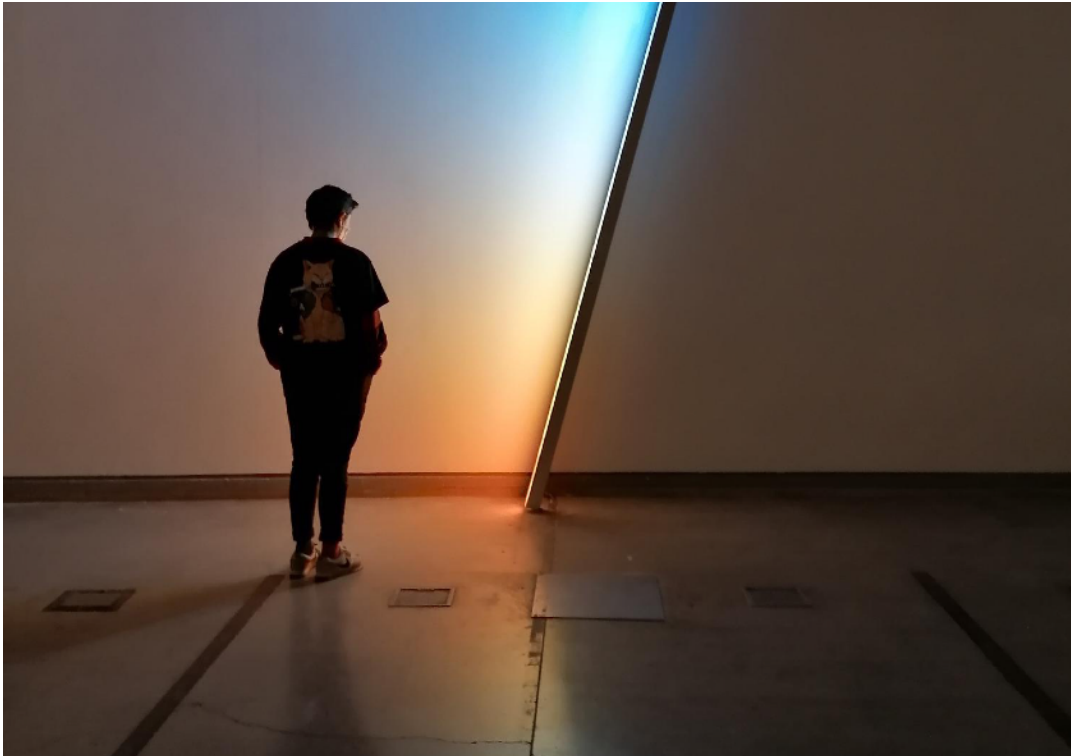

OPENINGSTENTOONSTELLING ADRIEN LUCCA « À L'AUBE DU CRÉPUSCULE »

Op 13 april opent de Brusselse galerie LMNO haar nieuwe ruimte in de twee historische paviljoenen van het Terkamerenbos met de tentoonstelling *À l'aube du crépuscule* van Adrien Lucca. Voor de openingstentoonstelling presenteert Adrien Lucca (°1983, Parijs, woont en werkt in Brussel) de resultaten van zijn *Going Wild in the City*-residentie, die deel uitmaakt van het Europese S+T+ARTS in the City programma. Deze residentie, georganiseerd door GLUON en Innoviris met de steun van de Nationale Loterij, stimuleert het bewustzijn van de onderlinge verbondenheid tussen alle levende wezens in de stedelijke omgeving.

« In het kader van het onderzoeks- en residentieproject startte ik een studie van het gezichtsvermogen van een nachtactief insect dat bekend staat om zijn uitzonderlijke gevoeligheid voor licht en kleur 's nachts: de grote wijnstok sfinx (Deilephila elpenor). Zelfs in het zwakke licht van de Melkweg, met slechts een paar duizend fotonen die elke seconde op zijn netvlies komen, kan de Deilephila de kleuren van zijn omgeving waarnemen. Deze vlinder-sfinx is daarom een relevant model om het licht en de kleuren van de nacht en het probleem van lichtvervuiling te onderzoeken. Het effect van kunstlicht - en in het bijzonder LED's, die oudere verlichtingstechnologieën hebben vervangen - wordt nog te weinig bestudeerd en begrepen. We kunnen echter aantonen dat deze verlichting in de ogen van Deilephila de kleur van veel bloemen verandert of in het ergste geval doet verdwijnen »
— Kunstenaar en onderzoeker Adrien Lucca

Doorheen de tentoonstelling worden bezoekers visueel ondergedompeld in de lichtgevende en chromatische omgeving van het insect. Schilderijen en lichtsculpturen onderzoeken de plaats- en tijdgevoelige variatie van natuurlijk licht. De vormen en kleuren die het insect waarneemt zijn vervolgens het onderwerp van speculatieve studies op papier, die op hun beurt vergeleken worden met oudere werken. Kan het zicht van dieren worden 'geschilderd'? En kan kunst via haar eigen instrumenten bijdragen aan wetenschappelijk onderzoek? Een lichtgevend volume biedt een eerste basis voor de verbeelding van een 'biofiele' stedelijke kunstlichtbron die meer rekening houdt met het nachtleven. Tot slot wil een experimentele installatie waarin planten groeien in het licht van een spectraal toetsenbord ons ervan bewust maken dat er, buiten de verschijning van planten en bloemen die we gewoonlijk waarnemen, visuele realiteiten bestaan die parallel zijn aan de onze.

Lampe-ciel-1.2-in-situ--Grenier--sel-2021

Adrien Lucca:

« Op onze gematigde breedtegraden begint elke avond een proces waarbij het zonlicht afneemt, van kleur verandert en vervolgens verdwijnt. Het licht aan de hemel, een echo van dat wat net is vervaagd, blijft afnemen, soms bijna een uur lang: dit is de schemering. De maan, indien aanwezig, blijft de nacht verlichten naast de sterren.

Bij zonsopgang en zonsondergang variëren de intensiteit en de kleur van het licht het meest. Het is ook in de schemering dat we geleidelijk ons zicht verliezen. Maar voor de flora en talloze nachtdieren is het het begin van een dag vol activiteit in het holst van de nacht.

Zelfs zonder maan is de nachtelijke hemel lichtgevend: hij is blauw, geel, oranje en roze, net als de hemel overdag - met sterren. Wij kunnen het niet zien, maar insecten wel. Het licht en de kleuren die zij waarnemen zijn niet hetzelfde als het onze, en helaas kan het kunstlicht dat wij 's nachts gebruiken hun visuele vermogen aantasten. »

OVER LMNO

LMNO, opgericht in Brussel in 2016 door Natacha Mottart, Christophe Veys en Olivier Legrain, met Julie Gaillard die later toetrad, heeft als doel de kloof tussen levenswetenschappen en hedendaagse kunst te overbruggen.

LMNO ondersteunt kunstenaars wiens werk de dialoog tussen verschillende kennisgebieden bevordert, waaronder wetenschap, geschiedenis, literatuur en politiek, met een focus op milieu- en sociale kwesties. In de loop der jaren hebben de initiatieven van LMNO de huidige situatie uitgedaagd en nieuwe toekomstvisies gecreëerd, met een focus op het werk van kunstenaars die traditionele grenzen overstijgen.

Sinds juni 2021 heeft LMNO een kunstenaarsresidentieprogramma ontwikkeld in het Bois de Fa, een experimentele tuin van 6,5 hectare in Grez-Doiceau in Waals-Brabant, ontworpen door biodiversiteitsspecialisten. Deze residentie heeft als doel innovatieve artistieke projecten te inspireren die de relatie tussen mensheid, natuur en cultuur verkennen. In samenwerking met UCL en Pulsart stimuleert het programma artistiek onderzoek dat cohabiteit met andere levensvormen aanpakt en het publieke bewustzijn voor ecologische vraagstukken vergroot. Door verbindingen te leggen tussen artistieke en wetenschappelijke velden, streeft LMNO ernaar de maatschappelijke perceptie van milieuproblemen te transformeren, in de overtuiging dat kunst een cruciale rol speelt in het vormgeven van onze relatie met de levende wereld.

"We zijn er vast van overtuigd dat kunstenaars ons in staat hebben te stellen nieuwe manieren van kijken en interactie met de wereld te ontdekken, traditionele denkkaders uit te dagen, onze gevoeligheid te wekken en onze verbeelding te ontketenen."

— Natacha Mottart, medeoprichter van LMNO

OVER DE OCTROOIPAVILJOENEN

De twee historische paviljoenen zijn in 1835 ontworpen door Auguste Payen, de stadsarchitect van Brussel, als posten en kantoren voor de inning van octrooibelastingen bij de Naamsepoort. Na de afschaffing van de octrooibelasting in 1860 werden de paviljoenen overbodig en stonden ze op het punt te worden gesloopt als onderdeel van een stedelijke uitbreidingsinitiatief dat de boulevards wilde verbreden. Echter, gezien hun historische en architectonische betekenis, oordeelden de gemeentelijke autoriteiten dat de paviljoenen het behoud waard waren. In 1862 werden ze afgebroken en naar hun huidige locatie bij de ingang van het Ter Kamerenbos verplaatst, een nieuw ontwikkeld openbaar park.

Deze verhuizing heeft niet alleen de paviljoenen van vernietiging gered, maar ook het voortbestaan van hun publieke functie gegarandeerd. Meer dan een eeuw huisvestten ze politiekantoren en fungeerden ze als commissariaat, waardoor ze geïntegreerd raakten in het dagelijks leven van de gemeenschap. Hun architectonische stijl, geworteld in het neoclassicisme, weerspiegelt de esthetische waarden van hun tijd en toont de grandeur en burgerlijke trots van 19e-eeuws Brussel. Ter erkenning van hun historische waarde werden de paviljoenen in 1998 als monumenten geclassificeerd.

In de late jaren '90 en vroege jaren 2000 hebben de paviljoenen cafés, luxe vastgoedmakelaars, kledingboetieks en zelfs een speelgoedwinkel gehuisvest. De laatste huurder was de Belgische tak van het vastgoedagentschap Engel & Völkers. Maar lang daarvoor stonden de gebouwen leeg, werden ze niet gebruikt en gekraakt.

De twee paviljoenen, gelegen op 38 meter van elkaar, zijn bijna identiek en symmetrisch opgesteld aan beide zijden van de ingang van het Ter Kamerenbos. Elk paviljoen heeft een kelder (60 m²), een begane grond (45 m²) en een eerste verdieping (60 m²).

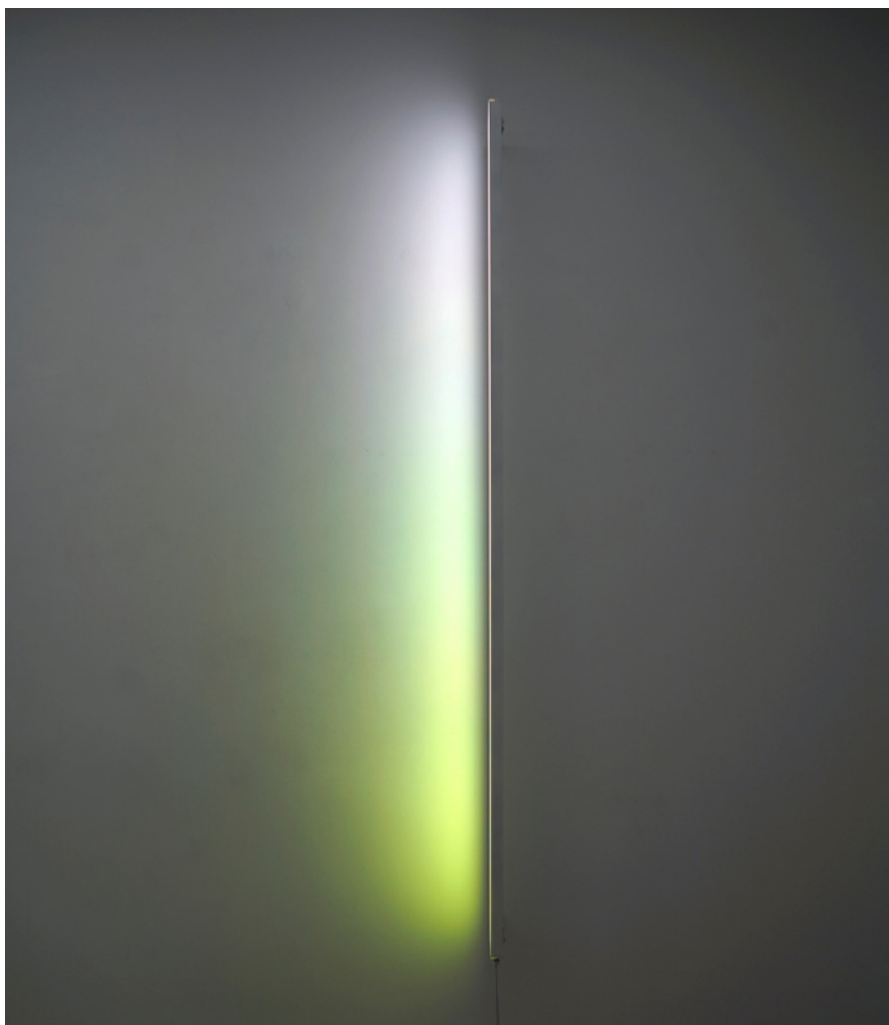

OVER ADRIEN LUCCA

Adrien Lucca (geboren in Parijs, woont en werkt in Brussel) zal de nieuwe galerie van LMNO in Paviljoen nr. 544 inhuldigen met een solotentoonstelling. Bekend om zijn multidisciplinaire werk dat kleur en licht verkent, bevraagt Lucca de perceptie van de fysieke wereld. Met een achtergrond in hedendaagse kleurwetenschap heeft hij een onderzoeks- en productielaboratorium opgezet waar hij autonoom zijn werken ontwikkelt op het snijvlak van kunst en wetenschap.

De tentoonstelling zal het resultaat tonen van Lucca's residentie "Going Wild in the City" als onderdeel van het Europese STARTS in the City-programma. Deze residentie, georganiseerd door GLUON en Innoviris met steun van de Nationale Loterij, richt zich op het bevorderen van bewustzijn over de onderlinge verbondenheid van alle levende wezens in stedelijke omgevingen.

Lucca's residentieproject verkent de verschillen in kleurperceptie tussen mensen en insecten, waarbij hij benadrukt hoe beide soorten hun omgeving ervaren door unieke visuele interacties. Hij onderzoekt hoe stedelijke en natuurlijke omgevingen worden gevormd door deze percepties en bevraagt ons begrip van "natuurlijke kleuren" zoals beïnvloed door onze zintuigen.

Crépuscule 2, effet de tapis végétal, soleil à 1 degré au-dessus de l'horizon, 2025 - 2.0m

OVER GLUON

Sinds zijn oprichting onderzoekt GLUON de grote uitdagingen van onze tijd. Een welvarende samenleving is gebouwd op evenwichtige interacties tussen de humane en exacte wetenschappen, de mens, zijn technologische verworvenheden en de natuurlijke omgeving waarvan hij afhankelijk is. Interactie tussen onderzoekers, kunstenaars, burgers en studenten is essentieel in de gezamenlijke zoektocht naar oplossingen voor de gevaren en uitdagingen die dit systeem beïnvloeden. Daarom ontwikkelt GLUON een platform dat de samenwerking en confrontatie tussen deze verschillende spelers maximaliseert. De belangrijkste missie is het stimuleren van samenwerking tussen kunstenaars, wetenschap en technologie. GLUON's Art&Research-actie faciliteert en ondersteunt enerzijds residenties van kunstenaars in de R&D-afdelingen van bedrijven en onderzoeksinstellingen en anderzijds residenties van wetenschappers in kunstenaarsateliers. Deze interacties leveren artistieke en filosofische resultaten op, evenals innovatieve ideeën, diensten en producten in niet-artistieke sectoren.

GLUON werkt samen met een groeiend aantal partners om een programma van tentoonstellingen, workshops en kunstenaarsresidenties in bedrijven en universiteiten op te zetten, en een programma van STARTS (Science, Technology & Arts) initiatieven voor jongeren van 14 tot 18 jaar. Het GLUON Onderwijsprogramma is de andere belangrijke pijler van GLUON. De educatieve activiteiten voor (Brusselse) jongeren van 14 tot 18 jaar ondersteunen hen via de kunsten bij het ontwikkelen van digitale vaardigheden, kritisch denken, creativiteit en ondernemingszin. Ons hoofdkantoor bevindt zich in het centrum van Brussel en bestaat uit kantoren en een tentoonstellingsruimte. GLUON voert zijn programma uit in samenwerking met een groeiend aantal internationale en nationale partners.

PRAKTISCHE INFORMATIE

Adrien Lucca
À l'aube du crépuscule
Van 13 april 2025 tot 28 juni 2025

LMNO
Louizalaan 544
1000 Brussel

Open van woensdag tot zaterdag, 11u-18u
www.lmno.be

PERSCONTACT

Club Paradis
Micha Pycke
+32 (0)486 680 070
micha@clubparadis.be

Met dank aan

S+T+ARTS

GL Art
UON Research

ntgrate®

JAP
JEUNESSE & ARTS PLASTIQUES

Micha Pycke

+32 (0)486 68 00 70
micha@clubparadis.be
www.clubparadis.be

Albane Paret

+32 (0)476 57 37 82
albane@clubparadis.be
www.clubparadis.be

The Dawn of Twilight Exhibition-Essay

In our temperate latitudes, each evening begins with a process during which the sunlight diminishes, changes color, and finally disappears. The sky's light, echoing that which has just faded, continues to decline for nearly an hour at times – this is twilight. The moon, if present, continues to illuminate the night alongside the stars. It is at dawn and twilight that the intensity and color of light vary the most. It is also at twilight that we gradually lose our sight. Yet for flora and countless nocturnal animal species, it marks the beginning of a day of activity within the night. Even without the moon, the night sky is luminous: it is blue, yellow, orange, and pink just like the daytime sky – but with stars. We are not able to see it, but insects can. The light and colors they perceive are not the same as ours and, unfortunately, the artificial lighting we use at night can impair their visual abilities.

–
In the context of the research project and residency entitled S+T+ARTS in the City organized by Gluon in Brussels in 2024, I embarked on a study of the vision of a nocturnal insect known for its exceptional sensitivity to light and color at night: the Elephant Hawk-moth (*Deilephila elpenor*). Even under the faint light of the Milky Way alone, with only a few thousand photons per second reaching its retina, *Deilephila* perceives the colors of its environment.

This moth is therefore a pertinent model for examining the light and colors of the night as well as the problem of light pollution. The effect of artificial lighting – notably LEDs, which have replaced older lighting technologies – remains insufficiently studied and understood.

Yet it can be demonstrated that, in the eyes of *Deilephila*, this lighting alters, or in the worst cases makes disappear, the color of many flowers.

–
For my sixth solo exhibition at the LMNO gallery, I have gathered the fruit of my research over the past year. First, it is about visually immersing oneself into the luminous and chromatic environment of the insect. Paintings and light sculptures thus explore the spatio-temporal variation of natural light. Next, the shapes and colors perceived by the insect are the subject of speculative studies on paper, which are themselves compared with older works. Can one “paint” animal vision? And can art contribute, with its own tools, to scientific research? Then, a luminous volume offers a basis for imagining an urban artificial light source that is “biophilic,” more respectful of nocturnal life. Finally, an experiment in which plants grow under the light of a spectral keyboard aims to make us aware that beyond the appearance of the plants and flowers we usually perceive, there are visual realities parallel to our own.